

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 15 mai 2009 — Action et défense de l'environnement de la Vallée de la Senne et de ses affluents ASBL (ADESA), Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne/Région wallonne

(Cauza C-178/09)

(2009/C 180/52)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Action et défense de l'environnement de la Vallée de la Senne et de ses affluents ASBL (ADESA), Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne

Pârâtă: Région wallonne.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatul (5) din Directiva 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că exclude din domeniul său de aplicare o legislație — cum este Decretul emis de Région wallonne din 17 iulie 2008 privind anumite permise pentru care există motive imperative de interes general — care se limitează să prevadă că „motivele imperative de interes general sunt stabilite” pentru acordarea de certificate de urbanism, de avize de mediu și de permise unice privind actele și lucrările pe care le enumeră și care „ratifică” permise pentru care se prevede că „motivele imperative de interes general sunt stabilite”?
- 2) a) Articolele 1, 5, 6, 7, 8 și 10a din Directiva 85/337/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE⁽²⁾ și Directiva 2003/35/CE⁽³⁾, se opun unui regim juridic potrivit căruia dreptul de a realiza un proiect supus evaluării impactului este acordat printr-un act legislativ împotriva căruia nu este deschisă o cale de atac în fața unei instanțe judecătorești sau a unui organism independent și imparțial constituit prin lege care să permită contestarea, în ce privește fondul și procedura urmată, a deciziei care acordă dreptul de a realiza proiectul?
- b) Articolul 9 din Convenția Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la 25 iunie 1998 și aprobată de Comunitatea Europeană prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005⁽⁴⁾, trebuie interpretat în sensul că obligă statele membre să prevadă posibilitatea de a formula o cale de atac în fața unei instanțe judecătorești sau a unui alt organism independent și imparțial constituit prin lege

pentru a se putea contesta, pentru orice problemă de fond sau de procedură care aparține atât de regimul material cât și de regimul procedural de autorizare a proiectelor supuse evaluării impactului, legalitatea deciziilor, actelor sau omisiunilor cărora li se aplică dispozițiile articolului 6?

- c) Din perspectiva Convenției Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la 25 iunie 1998 și aprobată de Comunitatea Europeană prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005, articolul 10a din Directiva 85/337/CEE astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE trebuie interpretat în sensul că obligă statele membre să prevadă posibilitatea de a formula o cale de atac în fața unei instanțe judecătorești sau a unui alt organism independent și imparțial constituit prin lege pentru a se putea contesta legalitatea deciziilor, actelor sau omisiunilor, în legătură cu orice problemă de fond sau de procedură care aparține atât de regimul material cât și de regimul procedural de autorizare a proiectelor supuse evaluării impactului?

⁽¹⁾ Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174).

⁽²⁾ Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997 de modificare a Directivei 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 73, p. 5, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 254).

⁽³⁾ Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție — Declarația Comisiei (JO L 156, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 8).

⁽⁴⁾ Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (JO L 124, p. 1, Ediție specială 15/vol. 14, p. 201).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 15 mai 2009 — Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Les amis de la Forêt de Soignes ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Alix Walsh/Région wallonne

(Cauza C-179/09)

(2009/C 180/53)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État (Belgia)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantii: Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Les amis de la Forêt de Soignes ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Alix Walsh

Pârâtă: Région wallonne.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatul (5) din Directiva 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că exclude din domeniul său de aplicare o legislație — cum este Decretul emis de Région wallonne din 17 iulie 2008 privind anumite permise pentru care există motive imperative de interes general — care se limitează să prevadă că „motivele imperative de interes general sunt stabilite” pentru acordarea de certificate de urbanism, de avize de mediu și de permise unice privind actele și lucrările pe care le enumeră și care „ratifică” permise pentru care se prevede că „motivele imperative de interes general sunt stabilite”?
- 2) a) Articolele 1, 5, 6, 7, 8 și 10a din Directiva 85/337/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE⁽²⁾ și Directiva 2003/35/CE⁽³⁾, se opun unui regim juridic potrivit căruia dreptul de a realiza un proiect supus evaluării impactului este acordat printr-un act legislativ împotriva căruia nu este deschisă o cale de atac în fața unei instanțe judecătorești sau a unui organism independent și imparțial constituit prin lege care să permită contestarea, în ce privește fondul și procedura urmată, a deciziei care acordă dreptul de a realiza proiectul?
- b) Articolul 9 din Convenția Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la 25 iunie 1998 și aprobată de Comunitatea Europeană prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005⁽⁴⁾, trebuie interpretat în sensul că obligă statele membre să prevadă posibilitatea de a formula o cale de atac în fața unei instanțe judecătorești sau a unui alt organism independent și imparțial constituit prin lege pentru a se putea contesta, pentru orice problemă de fond sau de procedură care aparține atât de regimul material cât și de regimul procedural de autorizare a proiectelor supuse evaluării impactului, legalitatea deciziilor, actelor sau omisiunilor cărora li se aplică dispozițiile articolului 6?
- c) Din perspectiva Convenției Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la 25 iunie 1998 și aprobată de Comunitatea Europeană prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005, articolul 10a din Directiva 85/337/CEE astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE trebuie interpretat în sensul că obligă statele membre să prevadă posibilitatea de a formula o cale de atac în

fața unei instanțe judecătorești sau a unui alt organism independent și imparțial constituit prin lege pentru a se putea contesta legalitatea deciziilor, actelor sau omisiunilor, în legătură cu orice problemă de fond sau de procedură care aparține atât de regimul material cât și de regimul procedural de autorizare a proiectelor supuse evaluării impactului?

- (¹) Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174).
- (²) Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997 de modificare a Directivei 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 73, p. 5, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 254).
- (³) Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție — Declarația Comisiei (JO L 156, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 8).
- (⁴) Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (JO L 124, p. 1, Ediție specială 15/vol. 14, p. 201).

Acțiune introdusă la 26 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Suediei

(Cauza C-185/09)

(2009/C 180/54)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: U. Jonsson și L. Balta, agenți)

Pârât: Regatul Suediei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/24/CE⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice și de modificare a Directivei 2002/58/CE și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 15 alineatul (1) din directivă;